

ske ad den Vej, som det ærede Medlem antydede, ved en Interesserepræsentation. Jeg for mit Vedkommende er en Modstander af udpræget Interesserepræsentation. Jeg tror, at det vilde være en yderligere Uddybning af Kløften i Stedet for, at man skulde opnaa Forstaaelse og godt Samarbejde. Den noget for stærke Interesserepræsentation er maaske noget, der er en Skavank i Øjeblikket, og jeg tror netop, at man hellere skulde tilstræbe det omvendte, at man skulde søge at udvikle den størst mulige Almensans. Det stemmer jo egentlig heller ikke ganske overens med det ærede Medlems andre Udtalelser, f. Eks. med hans meget skarpe Dadel af Godsejernes Interesserepræsentation; med Hensyn til denne udtalte han sig ganske modsat. Jeg synes ikke, der var nogen logisk Forbindelse mellem de to Tanker.

Jeg skal saa kun med et Par Ord til Slut berøre den flere Gange og sidst i Dag stærkt omtalte Alliance imellem Højre og Venstre. Nogle Steder har der været en saadan Alliance. Ved Valget i min Kreds var det jo en absolut og fuldt offentlig Alliance, idet jeg for mit Vedkommende blev opstillet af begge Partier. I den Anledning vil jeg gerne sige til flere af de Herrer fra radikal Side, som have været saa vrede over det, at de have i Virkeligheden glemt noget af det, der er foregaaet her i Landet i de senere Aar. De leve paa en Politik, der blev ført i 80erne fra Venstres Side, en Politik, der har ført til flere Resultater, som jeg for mit Vedkommende ganske billiger, og som jeg synes, de have haft ganske Ret i at fremme. Et af de væsentligste er det, at man har opnaaet, at man ikke mere tænker sig Muligheden af at kunne regere her i Danmark med eet Ting alene. Jeg nægter ikke, at Højre har udøvet den Bedrift at regere — endogsaa i længere Tid — alene med Landstinget. Det er nu udelukket, og jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at Folketingets Supremati er anerkendt praktisk. Jeg mener, det er noget meget vigtigt, der her er opnaaet af Venstre, og det var jo det væsentligste af det, Venstre kæmpede for i 80erne; og for Resten er der ogsaa opnaaet andre Ting, f. Eks. med Hensyn til personlig Frihed, som Venstre ønskede at opnaa, saa at jeg virkelig ikke synes, der er nogen Grund til, at Højre og Venstre staa saa skarpt adskilte, som de den Gang gjorde. Jeg anerkender nemlig ganske, at Højre i den Retning aldeles ikke staar, hvor det stod i 80erne, og det gør Ven-

stre lige saa lidt. De to Partier ere komne hinanden overordentlig meget i Møde paa flere Punkter, idet Højre erkender sine egne Fejl, ligesom Venstre fuldkommen med Rette har erobret et vist Terrain, som ikke paa nogen Maade maa overses. De Radikale have beholdt mange Teorier fra den Tid, hvoraf en Del ere absolut forældede, det maa man ogsaa huske. Jeg skal, som jeg sagde før, ikke gaa i Detailler, men der er mange af de Ting, som de Radikale have paa deres Ønskeseddel, man egentlig er kommen bort fra. Der er f. Eks. Spørgsmaalet med Hensyn til den saakaldte privilegerede Valgret, som jeg ikke vil fordybe mig i, men det er uhyre interessant, og det skulde glæde mig, om jeg en senere Gang kunde faa Lejlighed til at udtale mig om det. Men dette Udtryk: privilegeret Valgret, er et ganske forkert Ord; det burde hedde: den økonomiske Valgret. Det er muligt, at det Spørgsmaal ikke er saadant, som man saa det i 80'erne, ligesom Venstre i sin Tid heller ikke var imod Forsvaret egentlig af Princip, men imod Forsvaret, fordi Forsvaret var udført provisorisk her i Landet. Det er en meget væsentlig Side af Sagen, som gør, at der ikke er noget i Vejen for, at Højre og Venstre, naar man ser bort fra denne efter min Mening meget uheldige Regeringsmaade, som Provisorierne vare, kunne række hinanden Haanden. Jeg vil ogsaa sige, at denne Imødekommen forklarer jo dette Fænomen, som de Radikale finde er saa mærkværdigt — jeg finder, det er historisk ganske naturligt og ganske logisk udviklet —, forklarer det Fænomen, der skal føre til større Fordragelighed i Politik. Jeg beklager, at de Radikale ikke ville være med til denne større Fordragelighed i Politik.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, var ligesom andre ærede Medlemmer inde paa det Spørgsmaal, om vi selv skulde bygge vore Lokomotiver herhjemme. Jeg tror at kunne sige, at der neppe er nogen her i denne Sal, som vilde have noget imod, om det kunde ske, tværtimod, det vilde alle være glade ved, om det kunde ske indenfor den Toldbeskyttelse eller den Beskyttelse i det hele taget, som for Tiden er ydet denne Industri. Men naar det ærede Medlem nu